

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3943/2018
02.08.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане - Накић Момировић, председника већа, Марине Говедарица и Добриле Страјина, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Пољаковић Дафна, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 495/18 од 15.03.2018. године, на седници одржаној 02.08.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 495/18 од 15.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П 109/17 од 17.08.2017. године, исправљеном решењем истог суда П 109/2017 од 23.11.2017. године, ставом првим изреке тужбени захтев тужиоца је усвојен у целости. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништаво завештање оставиоца ВВ сачињено дана 28.10.2003. године, које је проглашено на оставинском рочишту од 01.10.2012. године, у оставинском поступку пред Основним судом у Суботици, Судска јединица у Сенти ВИ-170 3282/12. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 224.300,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења, тј. од 17.08.2017. године, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 495/18 од 15.03.2018. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда са исправком. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је ништаво завештање оставиоца покојног ВВ сачињено дана 28.10.2003. године које је проглашено на оставинском рочишту дана 01.10.2012. године у оставинском поступку пред Основним судом у Суботици, Судска јединица у Сенти О 3282/12. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 130.400,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплати износ од 31.300,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених ревизијских разлога.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14) у вези члана 403. став 2. тачка 3. истог закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА је син покојног ВВ, а тужена је његова супруга. ВВ је преминуо дана 06.07.2012. године у Сенти. У оставинском поступку Основног суда у Суботици, Судска јединица у Сенти О 3282/12, проглашено је завештање иза покојног ВВ. Супруга, овде тужена, ББ је признала писмено завештање и дала наследничку изјаву. Како је тужилац у целости оспорио наведено завештање, суд је решењем прекинуо оставински поступак и упутио тужиоца на парницу ради поништаја писменог завештања. ВВ је сачинио писмено завештање, пред сведоцима, дана 28.10.2003. године. Завештање је по његовом захтеву, жељи и садржини, на компјутеру у својој адвокатској канцеларији откуцао ГГ, адвокат који је са покојним ВВ био дугогодишњи пријатељ, те када је сачинио тестамент позвао је ВВ у канцеларију и он је пред њим и сведоком ДД писмено прочитао, гласно изјавио да је то његово завештање, својеручно га потписао и рекао да је „то то“ и да је све „о.к.“. У завештању пок. ВВ наводи, да без даљих услова и рокова, на основу своје потпуне савести изјављује да за случај смрти жели да на основу наведеног тестамент завешта своју имовину, непокретну и покретну ближе описану у у тачки 1. и 2. тестамент, ванбрачном другу ..., рођеној ББ, овде туженој, а у тачки 3. тестамент је наведено: „мој законски наследник син АА не желим да наслеђује од моје имовине и њега овим тестаментом искључујем из наследства по правној основи незахвалности. Не одржава са мном као оцем контакт, током дугих година се није јављао, не помаже ми, а не знам ни његово место боравка“. У тестаменту је констатовано да завешталац изјављује пред доле потписаним сведоцима, да тестамент у целости одговара његовој вољи и након што га је прочитао, својеручно га потписује без даљих услова и рокова. Констатовано је да потписани сведоци изјављују да је тестаментом ВВ са станом у ..., улица ... број ... пред њима прочитао, изјавио да одговара његовој вољи и својеручно га потписао. Као тестаментални сведоци потписали су завештање ДД и ГГ. Тужена и пок. ВВ су кућу, која је била његово власништво и која је наведена у тачки 1. завештања, продали 2006. године.

По оцени Врховног касационог суда, завештање је састављено у складу са одредбама закона, како у погледу садржине завештања, тако и у погледу завештајне способности оставиоца и саме форме исправе, па завештање није ништаво, у смислу одредаба члана 155. до 158. Закона о наслеђивању, како то правилно закључује другостепени суд. Исто тако, другостепени суд је позивајући

се на чл. 85. и 164. у вези са чланом 168. Закона о наслеђивању, правилно оценио да завештање није рушљиво и да је тужбени захтев тужиоца неоснован.

У конкретном случају завешталац је пред сведоцима прочитао, потписао завештање и изјавио да је то његово завештање, односно да тестамент у целости одговара његовој вољи, и након што га је прочитао својеручно га потписао, без даљих услова и рокова, а потписани сведоци су потврдили да је тестамент пред њима прочитан, да је оставилац изјавио да одговара његовој вољи и својеручно га потписао, па није повређена форма спорног завештања, јер је завешталац завештање признао за своје како изјавом, тако и самим потписивањем након читања, те нису испуњени разлози за рушљивост спорног завештања због непоштовања прописаног облика и услова предвиђених законом.

Према члану 85. Закона о наслеђивању завешталац који зна да чита и пише може завештање сачинити тако што ће пред два сведока изјавити да је већ сачињено писмено прочитао, да је то његова последња воља и потом се на писмено својеручно потписати (став 1.). Сведоци се истовремено потписују на самом завештању, а пожељно је да се назначи њихово својство као сведока (став 2.).

Поступак састављања писменог завештања пред два сведока регулисан је законом који захтева строгу формалност при сачињавању овог правног акта. За пуноважност овако сачињеног тестаamenta потребно је да већ састављен текст завешталац прочита и пред оба сведока изјави да је то његово завештање, односно да је то његова последња воља, потпише га пред сведоцима који одмах за њим, један за другим, потврђују аутентичност завештаоачевог потписа и изјаву да признаје завештање за своју последњу вољу. Завешталац на овај начин признаје завештање као израз своје воље, а улога сведока је у потврђивању управо тог признања и потврђивање њиховог својства сведока који су присуствовали том чину. Исто тако, супротно ревизијским наводима, утврђено је да су оба сведока потврдила да је предметно завештање сада покојни ВВ потврдио као своје, односно као своју последњу вољу. Ова изјава завештаоца да је прочитао сачињено писмено и да је то његова последња воља је предвиђена као битан елемент форме завештања са циљем да завешталац наведеном изјавом пред сведоцима потврди да зна садржину писмена, да је оно што потписује последња воља, те када се завештање сачини и преда завештаоцу, затим гласно прочита и када изнад сваке сумње завешталац зна садржину писмена коју потписује, па затим изјави да је то његова последња воља, односно да наведено писмено у потпуности одговара његовој вољи и да је то „о.к.“ и потпише завештање, може се сматрати да је у таквој изјави садржана и изјава да је сачињено писмено прочитано, да је то последња воља завештаоца, па завештање има облик потребан за његову пуноважност. У конкретном случају овај циљ је задовољен изјавом „то је то“ и „то је добро“ и „то одговара мојој последњој вољи“ и потписивањем завештања пред два присутна завештајна сведока. Зато је неосновано позивање тужиоца на погрешну примену члана 85. Закона о наслеђивању, будући да предметно завештање испуњава све услове форме предвиђене наведеним законским прописом.

Из наведених разлога, не могу се прихватити наводи ревизије о погрешној примени материјалног права које тужилац излаже у ревизији.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић